

τὰ ἔξης. Παρακαλοῦσιν (καὶ) ἀξιόπιστοις μαρτύροις κύρῳ Δημήτρῳ(ιος) Θολογήτης, κύρῳ Ἀνδρέᾳ(ας) Δρομοκάτης. —

45

31 Οκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφμ', μηνὶ Οκτωβρίω λα'. Εἰς τὸν Μπούργον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτι τῆς κερ Αντώνιας συμβίας τοῦ μαϊστροῦ Τομαζη Βούλγαρη, κουντουβερνίαν δυνατὴν (καὶ) ἀμεταποίητον θέλει καὶ κάμνη κατὰ τῆς ὥρας ἡ ἀνωθεν κερ Αντώνια, θεληματικὴ καὶ τοῖς θυγατρός της τῆς Ανν(ας), ἡγου μαζοὶ μετὸν Μάρκον τοῦ Κοστόπουλου, ξεκαθαρίζωντας εἰς τὸ περιβόλην, ὅποῦ ἔχει στὸ Παρώδην ποτιστικὸν καὶ ἀνυδρον, ὅποῦ ἡ θεληματικὴ δῶσιν δ σερ Γεωργιλάς ὁ Σιγάλας ψυχικὸν καὶ βαπτιστικὸν τῆς φιλιότερας του τῆς ἀνωθεν Ἀνας τῆς θυγατρός της, (καὶ) παραδίδουσίν του τῷ καὶ οἱ δίο, ἡ μάνα καὶ ἡ θυγατέρα, τοῦ εἰρημένου Μάρκου εἰς μυσιάρικον παντοτινὸν, ἡγουν ἦν περπέτουω, καθὼς εὐρίσκεται μεταῖς ἐλλαῖς, ὅποῦ ἔχει μέσα, ἡμεραις καὶ ἄγριαις, (καὶ) με πᾶσαν του δικαιώμαν καὶ μετὸ τέλος του σολ(δία) 10 τοῦ ἀνωθ(εν) σερ Γεωργ(ιλί). Εἰς τὸ ὅπιον περιβόλην τάσσει καὶ προμετέρει ὁ ῥηθεὶς Μάρκος, νὰ φυτεῦσι ὄλλον τὸ χωράφην τὸ ἀνυδρον ἀμπέλην εἰς τέρμον(ενον) χρόνοις δίο, ἔξω ὑπὸ Θεοῦ, ἡ δὲ τὸ ποτιστικὸν νὰ τὸ φυτεῦσι ὄλλον δένδρα, νὰ τὸ κυβερνᾷ, νὰ τὸ ἀναστίνη καλλὰ καὶ ἀρεσκόμενα, ὅποῦ ν' ἀρέσι πᾶσα καλοῦ γεωργοῦ, ἔτζει τὸ ἀμπέλην, τὰ δένδρα, νέα καὶ παλαιά, 15 ἡμερα καὶ ἄγρια, (καὶ) τὰ ἔξης. Καὶ εἰς τὸν καρπὸν τοῦ καθενὸς πραμάτου ἀμπελίου, γῆς, δενδρῶν (καὶ) τῶν ἔξης, νὰ μυράζουσιν ἥσα, ἥσα, κληρονομικός, ρεσαλβάρωντας τῆς κερ Αντώνιας καὶ τῆς Ἀννας ὀλλαις ταῖς ἡμεραις ἐλαῖς, ὅποῦ ευρίσκουνται σήμερον· ἡ δὲ ὄσαις ἐλαῖς ἀπὸ ταῖς ἄγριαις ἡθελ(εν) κεντρήσι τὸ Μάρκος καὶ νὰ μερώσι, f.(θ)ν νὰ μυράζουσιν καὶ ἀπὸ αὐταῖς ἥσα, ἥσα. Ἡ δὲ εἰς αλέως καὶ δὲν ἡθελ(εν) κάμειν 20 ὁ Μάρκος αὐτὰ, ὅποῦ τάσσει κατὰ τῆς ὥρας, νὰ χάνει τὰ δικαιώματά του ὄλλα καὶ τοῖς κόποις του καὶ νὰ εὐγένει καὶ ἀπὸ μέσα χωρὶς λόγου κρίσεως. Καὶ ὥταν ὁ ῥηθεὶς Μάρκος κοπιάσι καὶ κάμει δτὶ προμετέρει, τοῖς κόποις του καὶ τὰ δικαιώματά του νὰ τὰ ἔχει [[τῆς ἔξουσίας του]] αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του [[πουλήσουν χαρίσουν καὶ τὰ ἔξης]] καὶ τὸ παρὸν τέλος νὰ τὸ πληρώνουσι μαζοὶ μετὴν κοντετζίδην ἐτούτη· 25 ἀνίσσως καὶ ὁ Μάρκος δεν ἡθελ(εν) ἔχει παιδία εὐλογιτικὰ ἐκ τῆς σαρκός του νὰ λάβουσιν τοῖς κόποις του, νὰ μὴν ὑμπορεὶ νὰ δῶσι τοῖς κόποις του (καὶ) τανεστήματά του εἰς ὄλλα χέρια, ἡμι νὰ πληρώνεται τοῖς κόποις του, δτὶ θέλουσιν ἔγγει, νὰ πέρνουν τὸ πράμαν οἱ νικοκυραῖοι, καθὼς εὔρεθε. Καὶ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ θέλουσι τὰ παρόντα μέροι νὰ εῖναι ισχυρὰ καὶ βευαίκα εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμερι τῆς 30

αύθεντίας καὶ τὰ ἡμεῖς τῆς μερίδος, ὅποῦ στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Ἀκόμει θέλει καὶ κάμνη ἡ κερ Αντώνια καλλήν συγουρητὰ εἰς τὸν εἰρημ(ένον) Μάρκον καὶ λέγει ὅτι ἀνίσσως καὶ ἥθελ(εν) ἔλθει ὁ ἄνδρας της ὁ μαστρο Τομαζής, νὰ πυράξει τὸν Μάρκον, ὅτι κόποις καὶ ἔξοδαις ἥθελ(εν) ἔχει καμωμ(ένοις) ὁ Μάρκος νὰ τοῦ τῆς πληρώνει 35 αὐτῇ καὶ τὰ καλλά της ἔτζει νὰ τοῦ ἀπηλογάται καὶ εἰς πᾶσα ἐναντίον καὶ νὰ τὸν ἐμαντινιέρει κληρονομικὸς εἰς πᾶσα κρίσι τῆς ἐκγλαμπρωτάτης μας αύθεντίας. Καὶ δι<ὰ> πίστωσιν παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιόπιστοις μαρτ(ύροις), κὺρο Ιω(άννη) Μπάλιος, μαστρο Ιω(άννη) Αρκαδιώτης.

46

1 Νοεμβρίου 1540

+ 'Ενονόμ(ατι) Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. αφμ', μηνὶ Νοεμβρίῳ α'η. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον καὶ βευαιωμένην πουλησίαν θέλει καὶ κάμνη κατὰ τῆς ὡρας ἡ κερα Φρανγκούλα ἡ συμβία τοῦ ποταὶ μαΐστρο Παντελοῦ τοῦ Μπουτάρου, παροῦσα καὶ θεληματικὴ καὶ τῶν δίων τῆς 5 θυγατερῶν, ἡγου πρὸς τὸν ἔξαδελφόν της τὸν κύρο Ιω(άννη) Ρουσώπουλον (καὶ) εἰς τοὺς διαδόχοις αὐτοῦ, ξεκαθαρίζωντας εἰς τὰ χωράφια, ὅποῦ ἔχει ἡ κερα Φρανγκούλ(α) εἰς τὰ Κάτω Καλαμούροια | περιβολιασμ(ένα) |, εἰς τὸ μέρος τοῦ αγίου Παντελεήμονος, σύμπλοια τοῦ δηθέντος κύρο Ιω(άννη) καὶ τοῦ Αντωνίου τοῦ Μόσχου καὶ σύμπλοια τοῦ Μάρκου Ρουμπαλ(η), διὰ πρέζιον καὶ καλλήν πουλησίαν εἰς δουκ(άτον) ἐνα 10 κορέντ(ε), ἡγουν μαρτζέλ(οις) 13. Τὸ ὅπιον δουκ(άτον) κράζεται ἡ εἰρημ(ένη) κερα Φρανγκούλ(α) κωτέντα, εὐχαριστιμένη καὶ ἀπὸ πληρωμένη. Τώρα ὁ δια πᾶσσαν καλλήν καθαρώτητα καὶ συγουρητὰ θέλει καὶ δίδει τοῦ δηθέντος Κύρο Ιω(άννη) παντίαν ἔξουσίαν εἰς τὰ παρόντα χωράφια, νὰ εἴναι ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν κύριος, νικοκύριος, νὰ τὰ ἔχει τῆς ἔξουσίας του αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, πουλήσουν, χαρίσουν καὶ τὰ 15 ἔξης, δίδωντας (καὶ) πληρόνωντας τὴν ἐντρητίαν ἀπὸ τὸ χειμονικῷ τοῦ σερ Μάρκου Ντεσκάκι. Ή δὲ καὶ πολάκις ἥθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς, νὰ τοις ἔδωσι κανένα ἡν πάτζιω, ἡ τοῦ κύρο Ιω(άννη) ἡ τῶν διαδόχων του, διμπληγάρεται ἡ ἀνωθ(εν) πουλήτρα (καὶ) τὰ καλλά της νὰ πηλογοῦνται, νὰ ρεσποντέρου, νὰ μαντινιέρουν, νὰ σατζηφάρουν τοὺς εἰρημένοις ἀγωρατάδες εἰς πᾶσα ἐναντίον καὶ ζημίαν, ὅποῦ τοις ἥθελ(εν) ἀκαδέρει. 20 Καὶ ἡ παροῦσσα τοις γραφῇ θέλουσ(ιν) τὰ παρόντα μέροι νὰ εἴναι ἴσχυρὰ (καὶ) βευαία εἰς πέναν (ύπέρπυρα) 5, τὰ ἡμεῖς τῆς αύθεντίας καὶ τὰ ἡμεῖς τῆς μερίδος, ὅποῦ στέργει, (καὶ) τὰ ἔξης. Η παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιόπιστοις μαρτ(ύροις), σερ Γεωργ(ιλί) Σιγάλα, μαΐστρο Νικόλ(αον) τοῦ Μάρκου τοῦ περιβολάρι, ὁ γαμπρὸς τῆς Σπανούδενας.

